

Brigid's Sibbe

Koning Eik & Koning Hulst.

Er waren eens twee koningen, hier ergens ver, ver vandaan. Ze woonden in hetzelfde koninkrijk en waren broers van elkaar. Toch waren ze heel verschillend van aard.

Koning Eik was de jongere, vurige broer. Hij heerste over het Zuiden, waar de zon hoog aan de hemel stond, de bomen vol bladeren zaten en de aarde overvloed schonk. Hij droeg een kroon van eikenbladeren en zijn volk vierde het leven met zang, dans, vreugdevuren en overvloedige maaltijden. Overal werd gezaaid, gegroeid en geoogst. Men hing zijn afbeelding buiten op — gehuld in een kroon van eikenblad — als teken van vruchtbaarheid, bescherming en de kracht van de zomerzon.

Brigid's Sibbe

Zijn broer, Koning Hulst, leefde in het Noorden. Daar waren de nachten langer, de wind scherper en de aarde stiller. Hij droeg een donkere mantel, een krans van hulstbladeren en een staf van hulsthout. Zijn volk kende de waarde van stilte, voorbereiding en bezinning. Zij wisten hoe belangrijk het was om voedsel te bewaren, rust te nemen en het innerlijke vuur brandend te houden wanneer de wereld donker werd.

Lange tijd regeerde Koning Eik over het land. De dagen werden steeds langer en warmer. De mensen leefden buiten, vierden feesten onder de sterren en genoten van de overvloed van de aarde. Maar terwijl de zon haar hoogste punt naderde, begon Koning Hulst in het Noorden zijn kracht langzaam terug te winnen.

Hij zag hoe de mensen steeds uitbundiger werden. Hoe voedsel verspild werd, hoe men vergat vooruit te kijken en hoe men leefde alsof de zomer nooit zou eindigen. Koning Hulst wist dat het evenwicht dreigde te verdwijnen. Zonder rust zou de aarde uitgeput raken. Zonder duisternis zou men het licht niet meer waarderen.

Daarom maakte hij zich klaar voor een lange reis naar het Zuiden. Dag na dag trok hij verder, totdat hij op de avond van 21 juni eindelijk aankwam in het rijk van zijn broer. Overal brandden grote vuren ter ere van de zon. Mensen droegen bloemenkransen, dansten om de vlammen en hingen afbeeldingen van Koning Eik buiten hun huizen als eerbetoon aan de koning van de zomer.

Koning Hulst stapte het feest binnen en keek zijn broer recht aan.

“Broeder,” sprak hij, “jouw tijd van overvloed is groot geweest. Maar de aarde verlangt nu weer naar rust, naar stilte en naar bezinning. Het wiel moet verder draaien.”

Koning Eik lachte luid.

“Waarom zou ik plaatsmaken?” antwoordde hij. “Mijn volk is gelukkig. De velden staan vol leven en de zon schenkt haar warmte aan iedereen.”

Maar Koning Hulst schudde zijn hoofd.

“Zelfs het langste licht moet ooit dimmen. Alleen zo kan nieuw leven later opnieuw geboren worden.”

Zoals ieder jaar daagden de twee broers elkaar uit voor een duel. Niet uit haat, maar om het evenwicht van de wereld te bewaren. Deze keer was Koning Hulst sterker geworden. Terwijl de zon langzaam onderging, won hij het gevecht.

Vanaf die dag begonnen de dagen opnieuw korter te worden. Heel langzaam trekt Koning Hulst weer over het land. De avonden worden langer, de oogst wordt binnengehaald en de aarde bereidt zich voor op haar rustperiode.

Toch verdwijnt Koning Eik nooit helemaal. Zijn kracht blijft verborgen aanwezig in het graan, in het hout van de bomen en in het vuur dat mensen in hun huizen brandend houden. En diep in de donkerste tijd van het jaar begint hij opnieuw te groeien, totdat hij sterk genoeg is om zijn broer weer uit te dagen tijdens Midwinter.

Brigid's Sibbe

En zo draaien de twee koningen eeuwig om elkaar heen. De een brengt licht, groei en uitbundigheid. De ander brengt rust, stilte en wijsheid. Samen houden zij het wiel van de seizoenen in beweging en bewaren zij het evenwicht tussen zomer en winter, tussen leven naar buiten en leven naar binnen.

